

Име Сејфа ул-Араба, Гадафијевог најмлађег сина, на арапском значи Сабља Арапа

Погибија Сејфа ул-Араба, најмлађег сина пуковника Муамера Гадафија, једног од његово осморо деце из два брака, као и троје Гадафијеве унучади, у НАТО бомбардовању једне од Гадафијевих резиденција у Триполију током ноћи 30. априла/1. маја, осим што је дочекана циничним коментарима из НАТО-а, пошто није било изводљиво да буде прећутана, у глобалним медијима систематски је „меко“ цензурисана, остављена наиме у сеници беспримерног, првомајског репризирања недавног принчевског венчања у Лондону и помног праћења беатификације папе Војтале.

Због крајње штурог извештавања о ономе што се догодило у Триполију, а поготово због изостанка елементарних информација о погинулом Гадафијевом сину Сејфу ул-Арабу, исписујемо следеће редове.

За овог младића, рођеног 1982, шира јавност и у свету и код нас вероватно је први пут чула крајем фебруара ове године, када је на једном иранском телевизијском каналу репортер саопштио ексклузивну вест да се Сејф ул-Араб ставио на страну побуњеника из Бенгазија у тада већ узаврелој Либији.

Вест је емитована преко глобалних мрежа, али је изостао детаљ да та иранска телевизија делује из САД, те да следи налоге пропагандне кампање којом се утире пут бомбардовању Либије које ће уследити.

Што се Ул Араба тиче, он се крајем фебруара заиста налазио у Немачкој, где је припремао докторат, а пре неких месец дана вратио се у Либију.

Према информацијама којима располажемо, Гадафијев најмлађи син Сејф ул-Араб, чије име на арапском значи Сабља Арапа, био је од детињства изузетно миран, ћутљив и повучен, ван Либије о њему готово да нико ништа није ни знао, а у самој Либији био је омиљен у народу. О томе сведочи и његов надимак Руба, пошто је као мали био ситне грађе, а руба,„ је назив за четвртину либијског ковног динара.

Посебна занимљивост тиче се његовог школовања у детињству, пошто је Руба у Триполију ишао у ондашњу југословенску основну школу, тако да је одлично научио српски језик. Као школарац га је можда говорио чак и боље него арапски. После школовања и стасавања остао је и до последњег дана био велики, искрени пријатељ Србије.

Бавио се сопственим пословима далеко од очију јавности и остао омиљен у свом народу у коме га није пратио ниједан лош глас. За Либијце је остао дечкић кога сви воле.

У светлости ових чињеница може се бар делимично измеравати и осветнички бес грађана Триполија који су после вести о погибији Сејфа ул-Араба и троје унучади пуковника Гадафија, девастирали амбасаде Велике Британије, Италије и зграду УН у главном граду Либије.

(Политика)